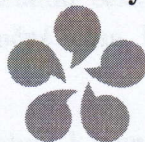


**Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích**  
**Filozofická fakulta**  
**Ústav česko-německých areálových studií a germanistiky**



**POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE**

Studijní obor:	Česko-německá areálová studia
Akademický rok:	2018/2019
Název práce:	Občanská válka v Sýrii z perspektivy české a německé diplomacie
Autor/ka práce:	Tereza Novotná
Vedoucí práce:	PhDr. Miroslav Šepták, Ph.D.
Oponent/ka práce:	Mgr. David Hubený, Ph.D.

1. HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE (hodnocení vyznačte X)	1	2	3	4	Nelze hodnotit
	Stanovení cíle/hypotéz/výzkumných otázek a míra jejich naplnění	X			
Použití metody, jejich adekvátnost a relevance ve vztahu k tématu	X				
Faktická, věcná a obsahová správnost		X			
Relevantnost tématu v rámci oboru (s ohledem na současný stav výzkumu)	X				
Interpretace výsledků		X			
Formulace závěrů práce		X			
Odborný přínos práce a její praktické využití	X				
Schopnost argumentace a kritického myšlení autora/ky	X				
2. HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE (hodnocení vyznačte X)	1	2	3	4	Nelze hodnotit
Shromáždění relevantních informací (literatury a ostatních zdrojů)	X				
Provázanost a sled textu, návaznost kapitol	X				
Grafická úprava textu	X				
Jazyková a stylistická úroveň práce	X				
Práce s odborným jazykem	X				
Práce s daty, informacemi a odbornou literaturou (správnost a četnost odkazování)	X				
Vhodnost příloh (pokud je práce obsahuje)					X

### 3. ZÁVĚREČNÉ SLOVNÍ HODNOCENÍ OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Tereza Novotná nepředložila práci bakalářskou, nýbrž ZDAŘILOU PRÁCI DIPLOMOVOU! Její práce se nepochybně stane součástí základní české literatury k dané problematice a to navzdory faktu, že si zvolila mimořádně náročné téma, které je navíc stále ještě živé a zdaleka neukončené.

Zvolené téma je velmi těžce uchopitelné, neboť k němu dosud neexistují přístupné archivní prameny jakékoliv provenience, tudíž autorka mohla vycházet pouze z publikovaných mediálních zpráv, vystoupení nejrůznějších oficiálních představitelů a komentářů různých pozorovatelů obvykle podporujících některou ze zapojených stran.

Studentka vychází z premisy nutnosti odstranit současný syrský režim, čemuž také podřizuje některé své závěry, např. na straně 35 je Al Nusrá řazena k ostatním rebelům, ač na straně 27 autorka výslovně uvádí, že Al Nusrá je polní složkou teroristické organizace Al Kájda. Bud' je tedy Al Kájda/Al Nusrá a jí páchané zločiny přijatelná, nebo je to stále jen teroristická organizace zasluhující zničení, což si ovšem stejnou měrou zasluhují i její spojenci a podporovatelé. Skutečnost, že se syrský režim dopouští odporností, neznamená, že se musí jeho nepřátelé spojovat s jinou zavrženíhodnou skupinou. Teroristův spojenec je také terorista, tudíž ruské bombardování těchto skupin je z logiky věci naprosto ospravedlnitelné a v pořádku, ba v našem zájmu – není možno Al Kájdu bombardovat v Afghánistánu a fakticky podporovat v Sýrii. Chce-li Západ odstranit současný syrský režim, musí si pro toto snažení najít jiné partnery nebo se úkolu ujmout sám a zaplatit příslušný „řezníkům účet“.

Pisatelka se zaměřila na diplomatické nástroje a opomíjela vojenský aspekt, který je však pro válku naprosto klíčový, neboť diplomacie má smysl pouze tehdy, je-li podpořena reálnou vojenskou silou schopnou a připravenou k použití. Je evidentní, že se studentka neseznámila s klasickou prací Carla von Clausewitze „O válce“, která by právě poskytla vhodný vhled do vztahu vojenství a politiky. Ač níže podepsaný oponent neholduje teoretickým pracím, je Clausewitzovo dílo čestnou výjimkou. Z nepochopení důležitosti bojeschopné síly pramení autorčino zklamání, že diplomatické prostředky a OSN nesehrály prakticky žádnou reálnou roli při řešení tohoto konfliktu (s. 53). To je asi nejzávažnější slabina předloženého díla. Z prezírání vojenství vyplývají některé níže uvedené nedostatky, zatímco další jsou způsobeny nevhodně zvolenými překlady:

s. 24 – pancéř – obrněné či mechanizované jednotky, ale v této podobě již vyloženě archaický výraz;

s. 26 – trenér z íránských revolučních gard – je veliký rozdíl mezi trenérem tenisu a instruktorem boje z blízka;

s. 34 – kurdské spolky – rozhodně vhodnější by byly např. skupiny, oddíly;

s. 35 – posvátné státy šíitů – patrně svatostánky;

s. 35 – ruské ozbrojené letectvo – ruské vojenské letectvo;

s. 40 – zcela absentuje informace, že Idlib sloužil jako odkladiště poražených povstalců a teroristů z ostatních částí Sýrie, tudíž je logické, že poslední nápor syrské armády a jejích spojenců bude dříve či později směřovat právě sem;

s. 40–41 – hodnocení je poněkud předčasné, neboť samotná válka v Sýrii ještě rozhodně neskončila, navíc je jen zjevnou součástí mnohavrstevného globálního i regionálního zápolení mocností různé síly a velikosti;

s. 64 – civilní armáda – PESCO jistě bude hrát do budoucna větší roli, ale použitý obrat je poněkud zavádějící.

V předložené práci pak chybí zmínky o postojích sousedů k válce, resp. o jejich zájmech na oslabení Sýrie nebo přímo o úsilí o její územní zmenšení (Turecko). Závěr doporučující České republice, aby se více podřizovala názorům a postojům Německa (s. 63–64) je více než diskutabilní – Německo nemusí mít vždy pravdu a státy mohou být spojenci i tehdy, když mají na některé otázky rozdílné názory vyplývající např. z rozdílných zájmů. Navíc je Česká republika suverénním státem s nárokem na vlastní názory a vlastní postoje. Integrace Evropské unie zatím nedošla tak daleko, aby bylo možné hovořit o skutečně jednotné vojenské a zahraniční politice, byť se zde již objevují pozitivní náběhy. Právě jednotná akceschopná evropská branná moc by mimořádně ulehčila práci evropským diplomatům.

Výše uvedené nedostatky či výtky nemají za cíl snížit mimořádnou kvalitu posuzované práce, nýbrž studentku podnítit k další práci na tématu, nejlépe v podobě diplomové a doktorské práce, kde by však musela již více zohlednit také zájmy a údaje protistrany, tj. Sýrie, Ruska, Íránu, ale i sobecké zájmy západních mocností. Oponent se domnívá, že autorka je s to dostát takovému záměru s přinejmenším potěšujícími výsledky.

Otázky k obhajobě:

- 1) Domníváte se, že se demokratické opozici podařilo vytvořit skutečně reprezentativní, funkční a kompetentní orgán schopný převzít vládní a administrativní zodpovědnost, nebo to byly a jsou jen okrajové skupiny bez vážného vnitrostátního vlivu závislé na zahraniční podpoře?
- 2) Domníváte se, že se podaří obnovit předválečný územní rozsah Sýrie a pokud ne, budou evropské země akceptovat např. turecké okupační snahy?

PRÁCI K OBHAJOBĚ: DOPORUČUJI – NEDOPORUČUJI

NÁVRH NA KLASIFIKACI BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

VÝBORNĚ – VELMI DOBŘE – DOBŘE – NEVYHOVĚL/A

30. I. 2019

Datum

David Kuf

Podpis